

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

13 октомври 2022 година*

„Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Спазване на правата върху интелектуална собственост — Член 10 — Поправителни мерки — Унищожаване на стоки — Понятие за нарушение на право върху интелектуална собственост — Стоки с марка на Европейския съюз“

По дело C-355/21

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша) с акт от 29 декември 2020 г., постъпил в Съда на 7 юни 2021 г., в рамките на производство по дело

Perfumesco.pl sp. z o.o. sp.k.

срещу

Procter & Gamble International Operations SA,

при участието на:

Rzecznik Praw Obywatelskich,

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: J.-С. Bonichot, изпълняващ функцията на председател на състава, S. Rodin и O. Spineanu-Matei (докладчик), съдии,

генерален адвокат: G. Pitruzzella,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Perfumesco.pl sp. z o.o. sp.k., от T. Snażyk, radca prawny,
- за Procter & Gamble International Operations SA, от D. Piróg и A. Rytel, adwokaci,

* Език на производството: полски.

- за Rzecznik Praw Obywatelskich, от М. Taborowski,
- за полското правителство, от В. Majczyna, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от К. Herrmann, S. L. Kaléda, P.-J. Loewenthal и J. Samnadda, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 10 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).
- 2 Запитването е отправено във връзка със спор между Perfumesco.pl sp. z o.o. sp.k. и Procter & Gamble International Operations SA (наричано по-нататък „Procter & Gamble“) относно иск за унищожаване на стоки въз основа на твърдение за нарушение на предоставени от марката на Европейския съюз права.

Правна уредба

Международното право

- 3 Член 46 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост, фигуриращо в Приложение 1 В от Споразумението от Маракеш за създаване на Световната търговска организация, одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3) (наричано по-нататък „Споразумението ТРИПС“) е озаглавен „Друга правна защита“ и гласи:

„За да създадат ефективно средство за предотвратяване на нарушенията, съдебните власти следва да бъдат упълномощени да се разпоредят откритите в нарушение стоки да бъдат разпродадени извън търговските канали, без каквато и да било компенсация и по начин, чрез който да се избегне каквато и да било вреда за притежателя на правото, или в случай, че това е в разрез със съществуващите конституционни изисквания, да бъдат унищожени. Съдебните власти следва да бъдат упълномощени да се разпоредят материалите и инструментите, преобладаващо използвани за създаване на стоките в нарушение, да бъдат разпродадени извън търговските канали, без каквато и да било компенсация и по начин, свеждащ до минимум риска от по-нататъшни нарушения. При разглеждане на такива молби следва да се има предвид необходимостта от съответствие между сериозността на нарушението и разпоредената правна

защита, както и интересите на трети страни. Относно стоки с фалшифицирани търговски марки не трябва да се счита за достатъчно само да се отстрани незаконно поставената търговска марка, освен в изключителни случаи, за да се разреши пускането на стоките по търговските канали“.

Правото на Съюза

Директива 2004/48

4 Съображения 3—5, 7, 9, 10 и 17 от Директива 2004/48 гласят:

„(3) [...] липсата на ефективни средства за изпълнение на права върху интелектуална собственост обезкуражава обновяването и творчеството, намаляват и инвестициите. Следователно е необходимо да се гарантира, че материалното право върху интелектуалната собственост, което понастоящем до голяма степен представлява част от достиженията на правото на ЕС (*acquis communautaire*), се прилага ефективно в Общността. В тази връзка средствата за упражняване на правата върху интелектуална собственост са от първостепенно значение за успеха на вътрешния пазар.

(4) На международно ниво всички държави членки, както и самата Общност по отношение на въпросите от нейна компетентност, са задължени да съблюдават [Споразумението ТРИПС].

(5) По-специално, в [Споразумението ТРИПС] се съдържат разпоредби относно средствата за изпълнение на правата върху интелектуалната собственост, които представляват общи стандарти, които се прилагат на международно ниво и се изпълняват във всички държави членки. Настоящата директива следва да не накърнява международните задължения на държавите членки, включително тези, определени в [Споразумението ТРИПС].

[...]

(7) От консултациите, проведени от [Европейската комисия] по този въпрос, се оказва, че в държавите членки, въпреки [Споразумението ТРИПС], все още има големи несъответствия по отношение на средствата за упражняване на правата върху интелектуална собственост. Така например договореностите за прилагане на временни мерки, които се използват по-конкретно за съхраняване на доказателства, оценяването на щетите или договореностите за прилагане на забранителни действия са обект на големи различия между отделните държави членки. В някои държави членки няма мерки, процедури или средства за защита, като например правото на информация и отмяната за сметка на нарушителя на стоките, пуснати неправомерно на пазара.

[...]

(9) [...] Следва да се гарантира ефективното упражняване на материалното право върху интелектуалната собственост посредством конкретни действия на общностно ниво. Ето защо сближаването на законодателството на държавите членки в тази област е съществена предпоставка за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(10) Настоящата директива има за цел да сближи законодателните системи, за да се гарантира висока, равностойна и еднаква степен на закрила във вътрешния пазар.

[...]

(17) Мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива, следва да се определят във всеки случай по такъв начин, че надлежно да се отчитат специфичните особености на случая, включително специфичните характеристики на всяко право върху интелектуална собственост, а когато е уместно, умишленият или непредумишленият характер на нарушението“.

5 Член 2 от тази директива е озаглавен „Обхват“ и в параграф 1 предвижда:

„Без да се засягат средствата, които са или могат да бъдат предвидени в законодателството на Общността или в националното законодателство, доколкото тези средства могат да са по-благоприятни за притежателите на права, мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива, се прилагат в съответствие с член 3 за всички нарушения на права върху интелектуална собственост, както е предвидено в законодателството на Общността и/или в националното законодателство на съответната държава членка“.

6 Член 3 от споменатата директива е озаглавен „Общо задължение“ и в параграф 2 предвижда:

„Също така тези мерки, процедури и средства за защита са ефективни, пропорционални и разубеждаващи и се прилагат по начин, чрез който се избягва създаването на препятствия пред законната търговия и се предвиждат предпазни механизми срещу злоупотреба с тях“.

7 Член 10 от същата директива е озаглавен „Поправителни мерки“ и гласи:

„1. Без да се засяга правото на обезщетение за нарушените права на притежателя и без никакви компенсации държавите членки гарантират, че компетентните съдебни органи могат, по искане на заявителя, да постановят предприемане на подходящи мерки по отношение на стоките, за които те са установили, че нарушават правото върху интелектуална собственост, и когато е уместно, по отношение на материалите и пособията, използвани основно за създаването или производството на тези стоки. Тези мерки включват:

а) изтегляне от каналите за търговия;

б) окончателно изваждане от каналите за търговия; или

или

в) унищожаване.

2. Съдебните органи постановяват, че изпълнението на тези мерки е за сметка на нарушителя, освен ако не се посочат конкретни основания за неизпълнение на предходното.

3. Когато се разглежда искане за поправителни мерки, следва да се вземе предвид необходимостта от пропорционалност между тежестта на нарушението и постановените средства за възстановяване на нарушени права, както и интересите на трети страни“.

Регламент (ЕО) № 207/2009

8 Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. (ОВ L 341, 2015 г., стр. 21) (наричан по-нататък „Регламент № 207/2009“), е отменен и заменен, считано от 1 октомври 2017 г., с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1). Предвид обаче момента на настъпване на фактите, приложим към спора в главното производство е Регламент № 207/2009.

9 Член 9 от Регламент № 207/2009 е озаглавен „Права, предоставени от марката на ЕС“ и предвижда:

„1. Регистрацията на марка на ЕС предоставя на притежателя ѝ изключителни права.

2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритета на марката на ЕС, притежателят на тази марка на ЕС има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:

а) знакът е идентичен с марката на ЕС и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана марката на ЕС;

[...]

3. В частност може да бъде забранено съгласно параграф 2:

а) да се поставя знакът върху стоките или върху техните опаковки;

б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под знака, или да се предлагат или предоставят услуги под знака;

в) да се внасят или да се изнасят стоки под знака;

[...]

4. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване или датата на приоритет на марката на ЕС, притежателят на тази марка на ЕС също така има право да възпрепятства внасянето в Съюза на стоки от всички трети лица в хода на търговията, без да бъдат пуснати в свободно обращение там, когато такива стоки, включително опаковките, идват от трети държави и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с марката на ЕС, регистрирана по отношение на такива стоки, или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка.

Правото на притежателя на марка на ЕС съгласно първа алинея изтича, ако по време на производство с цел да се установи дали марката на ЕС е била нарушена, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета [от 12 юни 2013 година относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ L 181, 2013 г., стр. 15)], деклараторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на марката на ЕС няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение“.

10 Член 102 от този регламент е озаглавен „Санкции“ и гласи:

„1. Когато съд за марките на [Европейския съюз] констатира, че ответникът е нарушил или е имало опасност от нарушение на правата върху марка на [Европейския съюз], той се произнася, освен ако има специално основание, за да не действа по този начин, с определение, с което му забранява да продължи действията, които нарушават или създават опасност от нарушение на правата върху марката на [Европейския съюз]. Той взема също така мерки в съответствие с националното законодателство, които са в състояние да гарантират спазването на тази забрана.

2. Съдът за марките на ЕС може също да налага мерки или да приема постановления в съответствие с приложимото право, които счита за уместни при обстоятелствата в конкретния случай“.

Полското право

11 Член 286 от Ustawa — Prawo własności przemysłowej (Закон за индустриалната собственост) от 30 юни 2000 г. (Dz. U., 2020 г., позиция 286) в редакцията му, приложима към спора в главното производство (наричан по-нататък „Законът за индустриалната собственост“), гласи:

„Sąd [съд], който разглежда дело за нарушение на права, може по искане на притежателя на правото да се произнесе относно незаконно произведени или обозначени стоки, принадлежащи на нарушителя, както и относно средствата и материалите, използвани за тяхното производство или обозначаване. Той може по-специално да разпорежи те да бъдат изтеглени от пазара, да се предоставят на притежателя на правото до определена парична сума или да бъдат унищожени. В решението си sąd [съдът] взема предвид тежестта на нарушението и интересите на трети страни“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

12 Procter & Gamble е производител на парфюмерийни изделия. По силата на договор за лицензия, предоставена му от HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „HUGO BOSS TMM“), то има изключително право да използва словната марка на Европейския съюз „HUGO BOSS“ (наричана по-нататък „марката „HUGO BOSS““) и да предявява и поддържа от свое име иски за нарушения на правата

върху нея. Тази марка е регистрирана за следните стоки от клас 3 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г.:

„Пулверизатори за парфюми; парфюмерия, дезодоранти за тяло; сапуни; продукти за тяло и козметични продукти“.

- 13 За да могат клиентите да изпробват продуктите, обозначени с марката „HUGO BOSS“, HUGO BOSS TMM бесплатно предоставя на разположение на оторизираните от него продавачи и дистрибутори мостри от продуктите за изпитване или „тестери“ единствено с цел представяне и реклама на козметичните продукти, във флакони, идентични с тези за продажба, върху които е поставена марката „HUGO BOSS“. Външната им опаковка е ярка, едноцветна, с видима информация, че мострите не са предназначени за продажба, като е посочено например: „*not for sale*“ (не е за продажба), „*demonstration*“ (мостра) или „*tester*“ (тестер). Мострите не са пуснати на пазара в Европейското икономическо пространство (ЕИП) от или със съгласието на HUGO BOSS TMM.
- 14 От януари 2012 г. Perfumesco.pl извършва икономическа дейност, свързана с продажбата на едро на парфюмерийни продукти чрез интернет магазин. Дружеството редовно изпраща ценови листи на интернет продавачите на козметични продукти, като предлага за продажба, наред с другото, и мостри на парфюмерийни продукти, обозначени с марката „HUGO BOSS“, на които има надпис „*Tester*“, посочвайки, че тези мостри не се различават по аромат от нормалния продукт. Според запитващата юрисдикция Perfumesco.pl нито премахва, нито закрива барковете върху външната опаковка на продуктите с тази марка, и доверявайки се на съдоговорителите си за редовния произход на закупуваните продукти, не следи за произхода им и не проверява дали евентуално барковете им не са премахнати.
- 15 На 28 юли 2016 г. в изпълнение на определение за допускане на обезпечение съдебен изпълнител в Полша изземва парфюми, тоалетна и парфюмна вода с опаковки с марката „HUGO BOSS“, представляващи тестери, непредназначени за продажба, указващи — по твърдения на Procter & Gamble — отрещането им от производителя за пускане на пазара извън ЕИП, като от опаковките им са премахнати или заличени бар кодовете.
- 16 Procter & Gamble предявява иск пред Sąd Okręgowy w Warszawie (Окръжен съд Варшава, Полша), който с решение от 26 юни 2017 г. по-специално задължава Perfumesco.pl да унищожи определени парфюми, тоалетна и парфюмна вода, чиито опаковки са обозначени с марката „HUGO BOSS“, и в частност тестери, които не са пуснати на пазара на ЕИП от или със съгласието на HUGO BOSS TMM.
- 17 С решение от 20 септември 2018 г. Sąd Apelacyjny w Warszawie (Апелативен съд Варшава, Полша) отхвърля жалбата на Perfumesco.pl. Този съд по-специално приема, че съгласно член 102, параграф 2 от Регламент № 207/2009 съдът за марките на Европейския съюз може да налага мерки в съответствие с приложимото право, които счита за уместни при обстоятелствата в конкретния случай, и че тази разпоредба допуска прилагането на член 286 от Закона за индустриалната собственост. Споменатият апелативен съд установява, че Sąd Okręgowy w Warszawie (Окръжен съд Варшава) не е допуснал грешка при прилагането на последния посочен член.

- 18 Най-напред, този апелативен съд приема, че видно от текста му, член 286 от Закона за индустриалната собственост се прилага само ако продуктите са незаконно произведени или обозначени и че разглежданият случай не е такъв. Всъщност Procter & Gamble не твърдяло, че иззетите парфюми не са оригинални продукти, а че HUGO BOSS TMM не е дало съгласие за пускането им на пазара в ЕИП и че Perfumesco.pl не е доказало наличието на такова съгласие.
- 19 По-нататък, той приема, че споменатият член 286 транспонира в полското право член 10, параграф 1 от Директива 2004/48 и в съответствие с него следва да се тълкува в смисъл, че всяка стока, която накърнява право на индустриална собственост, трябва да се счита за незаконно произведена по смисъла на този член 286.
- 20 Накрая, той отбелязва, че иззетите парфюми имат маскиращи стикери, които не позволяват да се установи географският район, за който са предназначени, и че маскиращите кодове са поставени върху отстранените кодове за сигурност. Той уточнява, че макар да няма доказателства, че кодовете са свалени от Perfumesco.pl, като търговец в тази област то е трябвало да знае, че продуктите са пуснати на пазара въпреки съмнителния им произход. Той отбелязва също и че тестерите били пуснати в продажба от Perfumesco.pl, което би следвало да е напълно наясно с липсата на съгласие на HUGO BOSS TMM за пускането им на пазара в ЕИП.
- 21 Perfumesco.pl. подава касационна жалба пред запитващата юрисдикция — Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша), като се позовава по-специално на нарушение на член 286 от Закона за индустриална собственост. В това отношение Procter & Gamble твърди, че притежателят на марката „HUGO BOSS“ не е дал съгласие за пускането на пазара на конфискуваните стоки на територията на ЕИП, без обаче да оспорва оригиналния произход на тези стоки.
- 22 Според запитващата юрисдикция съдилищата, които са разгледали спора в главното производство по същество, са обърнали внимание на текста на член 10, параграф 1 от Директива 2004/48 и са приложили съответстващо с правото на Съюза тълкуване на член 286 от Закона за индустриалната собственост. Запитващата юрисдикция отбелязва, че според тези съдилища член 10, параграф 1 от Директива 2004/48 се отнася до стоки, за които е установено, че нарушават правото върху интелектуална собственост, и че следователно унищожаването на такива стоки може да се разпореди, дори и ако те не са — както изисква съответният текст в националното законодателство — незаконно „произведени или обозначени“.
- 23 Според запитващата юрисдикция, от една страна, буквалното тълкуване на член 286 от Закона за индустриалната собственост се подкрепя — включително и в правната доктрина — от редица доводи, сред които по-специално такива, свързани с приетото през 2007 г. изменение на този член вследствие на прилагането на Директива 2004/48. От друга страна, с оглед на задължението за тълкуване на националното право в съответствие с правото на Съюза, тълкуването на член 286 следва да се основава на член 10, параграф 1 от тази директива.

- 24 При тези обстоятелства Sąd Najwyższy (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 10 от Директива [2004/48] да се тълкува в смисъл, че не допуска тълкуване на национална разпореда, съгласно която защитна мярка, състояща се в унищожаване на стоки, се отнася само до незаконно произведени или незаконно обозначени стоки и не може да се прилага за стоки, неправомерно пуснати на пазара на територията на [ЕИП], за които не може да се установи, че са били незаконно произведени или незаконно обозначени?“.

По допустимостта на преюдициалното запитване

- 25 В становищата си Rzecznik Praw Obywatelskich (омбудсман, Полша) и Комисията повдигат въпроса дали запитващата юрисдикция, а именно Sąd Najwyższy (Върховен съд), заседаващ в състав от трима съдии от гражданския състав, представлява — предвид процедурата по назначаване на съдии в този състав — „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС.
- 26 От една страна, омбудсманът счита, че преюдициалното запитване е недопустимо, тъй като е отправено от орган, който нито е установен със закон, нито е независим, нито е безпристрастен.
- 27 От друга страна, Комисията — без все пак ясно да твърди, че преюдициалното запитване е недопустимо — отбелязва, че актът за назначаване в Sąd Najwyższy (Върховен съд) на всеки един от тримата съдии в запитващия състав е приет от президента на Република Полша в процедура, проведена при същите обстоятелства като тези, при които е назначен запитващият състав по делото, по което Съдът е постановил решение от 29 март 2022 г., Getin Noble Bank (C-132/20, EU:C:2022:235).
- 28 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната практика при преценката дали съответният запитващ орган притежава качеството на „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС — въпрос, уреден единствено от правото на Съюза — и дали следователно преюдициалното запитване е допустимо, Съдът взема предвид съвкупност от обстоятелства, а именно дали този орган е законоустановен, дали е постоянно действащ, дали юрисдикцията му е задължителна, дали производството е състезателно, дали прилага правни норми и дали е независим (вж. в този смисъл решения от 9 юли 2020 г., Land Hessen, C-272/19, EU:C:2020:535, т. 43 и от 29 март 2022 г., Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235, т. 66).
- 29 Независимостта на съдилищата на държавите членки е от основно значение за правния ред на Съюза на различни основания. По-специално тази независимост е от основно значение за правилното функциониране на системата за съдебно сътрудничество, въплътена в предвидения в член 267 ДФЕС механизъм на преюдициалното запитване, доколкото този механизъм може да бъде задействан само от орган, на който е възложено да прилага правото на Съюза и който изпълнява именно този критерий за независимост (вж. в този смисъл решение от 9 юли 2020 г., Land Hessen, C-272/19, EU:C:2020:535, т. 45 и цитираната съдебна практика).

- 30 Гаранциите за независимост и безпристрастност, предвидени в правото на Съюза, изискват наличието на правила, по-конкретно що се отнася до състава на органа, назначаването, срока на упражняване на функциите, както и основанията за самоотвод, отвод и освобождаване от длъжност на членовете му, които правила да дават възможност да се отстрани всяко оправдано съмнение в съзнанието на страните в производството относно неподатливостта на органа към външни фактори и неутралността му по отношение на противопоставящите се интереси (решения от 9 юли 2020 г., *Land Hessen*, C-272/19, EU:C:2020:535, т. 52 и от 16 ноември 2021 г., *Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim i др.*, C-748/19—C-754/19, EU:C:2021:931, т. 67 и 71).
- 31 В случая няма никакво съмнение, че *Sąd Najwyższy* (Върховен съд) спада към полските общи съдилища.
- 32 Щом преюдициално запитване е отправено от национална юрисдикция, трябва да се презумира, че тя отговаря на изискванията, припомнени в точка 28 от настоящото решение, независимо от конкретния ѝ състав (вж. в този смисъл решение от 29 март 2022 г., *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, т. 69).
- 33 Тази презумпция се прилага обаче единствено за целите на преценката на допустимостта на преюдициалните запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС. Следователно от нея не може да се направи извод, че условията за назначаване на съдиите от запитващата юрисдикция автоматично позволяват да се спазят гаранциите за достъп до независим, безпристрастен и предварително създаден със закон съд по смисъла на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (вж. в този смисъл решение от 29 март 2022 г., *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, т. 74).
- 34 Освен това тази презумпция може да бъде оборена, когато от влязло в сила съдебно решение на национална или международна юрисдикция може да се направи изводът, че съдията или съдиите, от които се състои запитващата юрисдикция, нямат качеството на независим, безпристрастен и предварително създаден със закон съд по смисъла на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47, втора алинея от Хартата на основните права. Същото се отнася и за случаите когато, освен личното положение на съдията или съдиите, които формално отправят искане по член 267 ДФЕС, са налице и други фактори, които биха оказали влияние върху функционирането на запитващата юрисдикция, към която принадлежат тези съдии, и които по този начин биха допринесли за накърняването на независимостта и безпристрастността на тази юрисдикция (вж. в този смисъл решение от 29 март 2022 г., *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, т. 72 и 75).
- 35 В случая не са представени каквито и да било конкретни и точни доказателства, въз основа на които би могло — при условията, припомнени в предходната точка от настоящото решение — да се обори презумпцията, че настоящото преюдициално запитване е отправено от орган, който отговаря на изискванията, припомнени в точка 28 от настоящото решение.
- 36 Преюдициалното запитване следователно е допустимо.

По преюдициалния въпрос

- 37 С въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 10, параграф 1 от Директива 2004/48 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска тълкуване на национална разпоредаба, съгласно което защитна мярка, състояща се в унищожаване на стоки, не би могла да се приложи по отношение на стоки, произведени и обозначени с марка на Европейския съюз със съгласието на притежателя на тази марка, но пуснати на пазара на ЕИП без негово съгласие.
- 38 Това налага следователно да се тълкува понятието „нарушаване на правото върху интелектуална собственост“ по смисъла на споменатия член 10, параграф 1.
- 39 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредаба от правото на Съюза следва да се имат предвид не само текстът ѝ, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част. Генезисът на разпоредабата от правото на Съюза също може да разкрие обстоятелства, които са релевантни за тълкуването ѝ (решение от 10 юни 2021 г., KRONE — Verlag, С-65/20, ЕУ:С:2021:471, т. 25 и цитираната съдебна практика).
- 40 Съгласно член 10, параграф 1 от Директива 2004/48 държавите членки са длъжни да гарантират, че „компетентните съдебни органи могат, по искане на заявителя, да постановят предприемане на подходящи мерки по отношение на стоките, за които те са установили, че нарушават правото върху интелектуална собственост“. Сред тези мерки е и предвиденото в споменатия член 10, параграф 1, буква в) унищожаване на стоки.
- 41 От текста на член 10, параграф 1 от Директива 2004/48 се установява, че прилагането на предвидените в тази разпоредаба поправителни мерки не е ограничено само до някои определени видове нарушения на правото върху интелектуална собственост. Освен това съгласно член 10, параграф 3, разглеждан във връзка със съображение 17 от същата директива, съдебните органи, когато разглеждат искане за поправителни мерки, следва да вземат предвид необходимостта от пропорционалност между тежестта на нарушението и постановените средства за възстановяване на нарушени права, както и интересите на трети страни. Следователно съдебните органи трябва да решат каква мярка да предприемат във всеки отделен случай.
- 42 Това тълкуване на член 10 от Директива 2004/48 се потвърждава както от контекста, в който се вписва този член, така и от целите на тази директива.
- 43 Всъщност, от една страна, що се отнася до контекста, в който се вписва член 10 от Директива 2004/48, от съображения 4 и 5 от тази директива следва, че всички държави членки, както и самият Съюз по въпросите от неговата компетентност са обвързани на международно равнище от Споразумението ТРИПС, което съдържа по-специално разпоредаби относно средствата за осигуряване спазването на правата върху интелектуалната собственост, които представляват общи стандарти на международно равнище, прилагани във всички държави членки.
- 44 Този член 10 транспонира в правния ред на Съюза член 46 от Споразумението ТРИПС, съгласно който съдебните органи могат „да се разпоредят откритите в нарушение стоки да бъдат разпродадени извън търговските канали, без каквато и да било компенсация [...]“. В този смисъл посоченият член 46 не ограничава приложното си поле до конкретна

категория нарушения на правата върху интелектуалната собственост. Напротив, поради твърде общата си формулировка той се отнася до всички стоки, за които е установено, че нарушават по какъвто и да било начин право върху интелектуална собственост. Този анализ се потвърждава и от обстоятелството, че в последното си изречение споменатият член 46 предвижда специфични задължения относно „стоки с фалшифицирани търговски марки“.

- 45 От друга страна, що се отнася до преследваната с Директива 2004/48 цел, Съдът е постановил, че тя се състои в осигуряването от държавите членки на ефективна защита на интелектуалната собственост (вж. в този смисъл решения от 12 юли 2011 г., L'Oréal и др., C-324/09, EU:C:2011:474, т. 131 и от 18 декември 2019 г., IT Development, C-666/18, EU:C:2019:1099, т. 39), и видно от съображение 3 от същата директива, в ефективното прилагане на материалното право върху интелектуалната собственост в Съюза.
- 46 В това отношение Съдът е постановил, че разпоредбите на Директива 2004/48 целят да уредят не всички аспекти на правата върху интелектуална собственост, а само тези, които са свързани, от една страна, със спазването на тези права, и от друга страна, с нарушенията на последните, като изискват наличието на ефективни правни средства за защита, предназначени да предотвратят, преустановят или поправят всяко нарушение на съществуващо право върху интелектуална собственост (решение от 10 април 2014 г., ACI Adam и др., C-435/12, EU:C:2014:254, т. 61).
- 47 Член 3, параграф 2 от Директива 2004/48 предвижда по-конкретно че установените от държавите членки мерки, процедури и средства за защита трябва да бъдат ефективни, пропорционални и разубеждаващи. Независимо че в съображение 10 от Директива 2004/48 се посочва, че в този контекст целта е гарантиране на висока, равностойна и „еднаква“ степен на закрила на интелектуалната собственост във вътрешния пазар, посочената директива се прилага, както следва от член 2, параграф 1 от същата, без да се засягат средствата, предвидени или които могат да бъдат предвидени в националното законодателство, доколкото те са по-благоприятни за притежателите на правата. В това отношение от съображение 7 от същата директива недвусмислено следва, че използваното понятие „средство“ е с общ характер и обхваща мерките за преустановяване на нарушение на правата върху интелектуална собственост (вж. по аналогия решение от 25 януари 2017 г., Stowarzyszenie Oławska Telewizja Kablowa, C-367/15, EU:C:2017:36, т. 22).
- 48 Следователно, както Съдът вече е постановил, Директива 2004/48 установява минимални изисквания във връзка със спазването на правата върху интелектуална собственост и не препятства държавите членки да предвидят мерки, които осигуряват по-голяма защита (решение от 9 юни 2016 г., Hansson, C-481/14, EU:C:2016:419, т. 36 и 40). Те не могат обаче да приемат мерки, които осигуряват по-малка защита, ограничавайки по-специално прилагането на предвидените от тази директива мерки само за определени видове нарушения на права върху интелектуалната собственост. Всъщност, видно от текста на член 2, параграф 1 от посочената директива, става въпрос за „всички нарушения на права върху интелектуална собственост, както е предвидено в законодателството на Общността и/или в националното законодателство на съответната държава членка“.
- 49 От изложеното следва, че член 10 от Директива 2004/48 се отнася до всички стоки, за които е установено, че нарушават права върху интелектуална собственост, като прилагането на поправителната мярка, предвидена в споменатия член 10, параграф 1, буква в), за унищожаване за някои такива стоки, не представлява изключение в това отношение.

- 50 Освен това, видно от акта за преюдициално запитване, разглежданото в главното производство право на интелектуална собственост се отнася до правата, предоставени от марка на Европейския съюз.
- 51 Въпреки че Директива 2004/48 не съдържа определение на правата върху интелектуална собственост, които попадат в приложното ѝ поле, от изявлението на Комисията относно член 2 от Директива 2004/48 (ОВ L 94, 2005 г., стр. 37) се установява, че според тази институция правата върху марките попадат в това приложно поле. Освен това съгласно установеното в решение от 12 юли 2011 г., L'Oréal и др. (C-324/09, EU:C:2011:474) марката на Европейския съюз попада в обхвата на понятието „интелектуална собственост“ по смисъла на Директива 2004/48.
- 52 Правата, които марката на Европейския съюз предоставя на притежателя си, са посочени в член 9 от Регламент № 207/2009.
- 53 По-конкретно член 9, параграф 3, буква а) от Регламент № 207/2009 предвижда, че притежателят на такава марка може да забрани поставянето ѝ върху стока или върху опаковка на стока, а член 9, параграф 3, букви б) и в) от същия регламент предвижда, че този притежател може по същество да забрани пускането на пазара на стоки с марката.
- 54 Щом като по съображенията, изложени в точка 41 от настоящото решение, компетентните национални съдебни органи следва да определят във всеки отделен случай кои от мерките, предвидени в член 10, параграф 1 от Директива 2004/48, могат да бъдат наложени поради нарушение на право върху интелектуална собственост, не би могло да се приеме, че поправителната мярка по член 10, параграф 1, буква в), а именно унищожаване на стоки, е приложима само при нарушение на правото по член 9, параграф 3, буква а) от Регламент № 207/2009, но не и при нарушение на правата по член 9, параграф 3, буква б) или в) от същия регламент.
- 55 С оглед на всички изложени съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 10, параграф 1 от Директива 2004/48 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска тълкуване на национална разпоредба, съгласно което защитна мярка, състояща се в унищожаване на стоки, не би могла да се приложи по отношение на стоки, произведени и обозначени с марка на Европейския съюз със съгласието на притежателя на тази марка, но пуснати на пазара на ЕИП без негово съгласие.

По съдебните разноски

- 56 С оглед на обстоятелството, че за страните в главните производства настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

Член 10 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска тълкуване на национална разпоредба, съгласно което защитна марка, състояща се в унищожаване на стоки, не би могла да се приложи по отношение на стоки, произведени и обозначени с марка на Европейския съюз със съгласието на притежателя на тази марка, но пуснати на пазара на Европейското икономическо пространство без негово съгласие.

Подписи